

være helt sikre på, at det her ikke gentager sig. Derfor er det vigtigt at finde ud af, hvad der egentlig er sket i sagen, og det er derfor, at jeg også vil stille spørgsmål nu her. Jeg vil godt spørge: Ministeren siger, at PET fik oplysninger om, at den pågældende person var her i landet, i 1999. Hvem er det hos PET, der får den viden i 1999, at pågældende er her? Hvilket niveau taler vi om?

Jeg vil også godt spørge ministeren: Mener ministeren ikke, det er et svigt, at der går så lang tid, fra 1999 og frem til nu, før ministeren selv får kendskab til det, og også at der eventuelt nu skal rejses en sag? Og er det ikke et tegn på, at der er et sikkerhedsproblem, når vi nu kan se, at politiet er hos den pågældende person...?

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jensby.

Svend Aage Jensby (V):

Det, vi spørger om, er, hvornår Justitsministeriet er underrettet, hvordan og på hvilken måde, om de personer, Politiken beskriver. Det er tre dygtige journalister, som utvivlsomt er i besiddelse af bilag, der viser det her, men som ikke navngiver de her personer. Har den danske befolkning ikke krav på at få at vide, om Justitsministeriet, ministeriet som sådan, yngste embedsmand eller minister, er blevet orienteret om sådan en flok forbrydere og terrorister i landet? Det er kun det, vi spørger om. Vi spørger ikke om navne.

Når landets statsminister kan tale om, at »mit PET har orienteret mig om, at der ikke er terrorister«, så må befolkningen da have at vide, om ministeriet har fået besked om denne her flok grove, grove forbrydere, der har krænket de mest elementære menneskerettigheder, af PET. Det er kun det, vi spørger om.

Hvornår fik ministeriet besked om de her personers ophold? De har jo fået asyl. En har fået asyl i 1993, en i 1996, en i 1999. Det har befolkningen krav på at få at vide.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, jeg tror, at formanden måske vil have forståelse for, at det kan være svært at nå inden for forretningsordenens rammer at besvare de spørgsmål, der blev stillet, når der er fem-seks spillere. Men først til hr. Løkke Rasmussen:

Det er rigtigt, at der er en instruks, som jeg har læst op af, og den er ikke længere fortroligt klassificeret. Den er nu til rådighed for alle. Man

kan se den instruks, der er givet 1996 til efterretningstjenesten. Den er sendt til Folketinget, og offentligheden kan også få adgang til den via Internettet gennem de spørgsmål, der besvares af ministre til Folketinget. Altså en besvarelse, der er oversendt i 1998, dateret den 6. maj og underskrevet af mig selv.

Så til spørgsmålet om instruks. Det er rigtigt, at det fremgår af instruks, at Efterretningstjenestens chef skal orientere og også orientere om vigtige enkeltsager, og her er det meget vigtigt at holde fast i vigtige enkeltsager, der har betydning for landets sikkerhed. For landets sikkerhed.

Og når Efterretningstjenesten foretager en vurdering af en persons tilstedeværelse her i landet, så er det altså, om personen udgør en trussel for landets sikkerhed. Hvis personen ikke gør det følger også, at så er der ikke i instruks en forpligtelse til at orientere ministeren.

Når det drejer sig om den sag, som jo mange spillere har stillet spørgsmål om – og vi vender tilbage til den, jeg lover, vi vender tilbage til den og også de mere detaljerede oplysninger, der knytter sig til den irakiske hærchef – så kan jeg allerede nu afsløre i de besvarelser, der kommer herefter, at Efterretningstjenestens vurdering var, at den pågældende tidligere irakiske stabschef ikke udgjorde nogen sikkerhedsrisiko ved sin tilstedeværelse i Danmark.

Han udgør heller ikke nogen sikkerhedsrisiko i forhold til andre lande ved sin tilstedeværelse her i landet, og der var heller ikke et sikkerhedsmæssigt problem for ham selv i forhold til personer her i landet, der måske ville kunne efterstræbe hans liv.

Derfor var det Efterretningstjenestens vurdering, at der altså ikke var et sikkerhedsproblem hverken for landet, for borgere i Danmark, for udlandet, eller for hans egen sikkerhed her i landet. Han var asylant, han var en asylansøger, der ligesom mange andre irakere også søgte asyl i den pågældende periode.

Ja, hr. Søren Søndergaard, hvis jeg må, formand?

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Nej, for der er stillet fem spørgsmål om omtrent det samme, så der bliver jo rig lejlighed til at svare på sagen hen ad vejen, og jeg skønner, at alle alligevel melder sig til alle spørgsmålene. Så jeg er nødt til at være skrap med overholdelse af